

Forberedelse: Print ut og laminér historien under. Henges opp i et tre. Spørsmålene kan du også printe ut laminere.

Versjon 1: Del elevene inn i grupper på 3-5 personer. De løper bort til treet, leser historien, kommer tilbake til lærer og får spørsmål fraarket. Om det er noe de ikke kan svare på, så får de løpe tilbake og finne svaret.

Versjon 2: Del elevene inn i grupper på 3-5 personer. Leseteksten henger i et tre, mens hver av oppgavene henger i andre trær/ligger spredt rundt på bakken. Gruppen leser teksten, finner et spørsmål, og kommer til lærer og svarer. Så løper de og finner et nytt spørsmål. Dette fortsetter til de har funnet og svart på alle spørsmålene.

SPØRSMÅL TIL ELEVENE

SPØRSMÅL KNYTTET DIREKTE TIL TEKSTEN:

1. Hva var det Jonas opplevde da han var på vei mot flytebrygga?
2. Hvorfor oppdaget ikke læreren situasjonen med én gang?
3. Hva gjorde at Elin ble usikker på hva hun skulle gjøre?

SPØRSMÅL FOR REFLEKSJON OG DRØFTING:

4. Hva burde Elin gjøre nå? Hvorfor?
5. Hva kan være farlig med å forsøke å hjelpe en som sliter i vannet uten å ha trening eller utstyr?
6. Hva er den tryggeste måten å varsle eller hente hjelp i en slik situasjon?
7. Hvilke regler synes du er viktige når man bader i gruppe?
8. Hvordan kunne situasjonen vært unngått?

HISTORIE: EN DAG VED BADEPLASSEN

En dag ved badeplassen

Sola stod høyt på himmelen, og klassen hadde gledet seg til turen til badeplassen hele uka. Vannet glitret, og flere elever hoppet uti med et plask så fort læreren ga klarsignal. Lenger ute lå en liten flytebrygge som mange ville svømme bort til. «Ikke svøm alene,» minnet læreren dem om. «Hold dere sammen og si ifra hvis noe føles utrygt.»

Elin og Jonas var ivrige etter å komme først til brygga. De begynte å svømme før resten av gruppa, selv om læreren ropte at de måtte vente. Midt på veien begynte Jonas å kjenne at han ble sliten. Han stoppet opp og forsøkte å trække vann, men han merket at han fikk vann i munnen hver gang han prøvde å puste. «Elin... vent litt!» ropte han, men stemmen druknet nesten i lyden av de andre som plasket og lo.

Elin snudde seg og så at Jonas ikke hadde det bra. «Går det bra?» ropte hun, men Jonas svarte ikke. Han slo litt med armene og sank et lite øyeblikk ned i vannet før han kom opp igjen.

Elin ble usikker. Hun var selv midt ute og turte ikke svømme helt bort. Hun visste at hun burde gjøre noe, men hjertet begynte å hamre, og hun ble redd for å få panikk selv. Hun tittet tilbake mot stranden. Der stod læreren og noen av de andre elevene, men de virket ikke å ha merket noe ennå.

Jonas sine gispende rop kom igjen, svakere denne gangen. Elin kjente at hun måtte ta en beslutning - og fort.

[Skriv her]